

Vindingrijk

Onze jongste kwam deze week verontwaardigd terug van haar stage in Zandvoort. Tijdens de pauze was ze even met een beker koffie in de ene hand en een koek in de andere naar buiten gelopen. Op de boulevard werd ze verrast door een Zilvermeeuw die uit deze setting maar één conclusie had getrokken: een dame met beide handen bezet, kan zich hooguit matig verweren tegen een aanval van bovenaf. De vogel had het uiteraard voorzien op de koek. Afweren met een beker koffie zou zonder meer tot doorweekte kleren hebben geleid, maar afweren met de koek maakte het spel alleen maar makkelijker voor de meeuw. Uiteindelijk moest de helft van de koek eraan geloven en zat haar trui alsnog onder de koffie. De krachttermen die ze bij thuiskomst als bijvoeglijk naamwoord voor de Zilvermeeuw had bedacht, herhaal ik hier niet. Haar reactie op mijn waardering voor de vogel evenmin.

Grote meeuwen als de Zilvers zijn notoir vindingrijk. Dat blijkt ook als je met onderzoekers meegaat de kolonie in. Ik was verschillende keren te gast in de gemengde kolonie van Kleine Mantelmeeuwen en Zilvermeeuwen op Texel. Geholpen door kleine loggertjes (chips op de rug van de vogel, die gps-posities en vliegbewegingen opslaan, om die later, in de buurt van een ontvangststation weer vrij te geven) leren de onderzoekers van de Universiteit van Amsterdam en het instituut voor zeeonderzoek NIOZ van alles over de vogels. Over hun voedselvoorkeuren op zee of langs de kust, over hun trekgedrag, over hun plaats- en partnertrouw...

Er komen ook duistere kanten van het meeuwenleven aan het licht. Op sommige momenten kan bijvoorbeeld de gekte toeslaan in een kolonie en geven de vogels zich over aan kannibalisme van een

wrede soort. Complete kuikens van de buren verdwijnen - hup - in de keel van volwassen meeuwen. Maar boven alles komt uit dit onderzoek toch de fascinatie voor deze vogels bovendrijven. Hoe een meeuw zich bijvoorbeeld weet te specialiseren in leverworst, getuige de grote hoeveelheden knijploodjes in de braakballen bij het nest, waarmee de worstenfabriek de plastic zak rond de worst dichtknijpt. Of de specialisatie in spareribs, schijnbaar te vinden in het afval van een naburig restaurant. Of wie weet staat dat restaurant wel in Amsterdam, want ook voor een dagelijks op-en-neertje naar de hoofdstad draaien de vogels de vleugel niet om.

Meeuwen zijn getrainde afvalopruimers die gewoon hun kansen pakken als wij dat afval laten slingeren. Dat een koek in de hand van een jonge dame op de boulevard ook als afval wordt gezien, dat neem ik ze in ieder geval niet kwalijk. Maar goed, het was mijn koek ook niet.